

cm. On. Palatul Cultural

LOCO

Farul Creștin

Romania

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 30
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sămbătă,
27 Iulie 1940

PODOABA CALVARULUI

Pentru mulți muntele Golgota apare ca un munte verde, împădurit, acoperit cu iarba și flori. Dar el în realitate e un deal, o stâncă în forma „căpătânii”, o piatră seacă, uscată și fără vieță.

Culmea nu-i îmbrăcată

Cu brazi, pururea verzi,

Finici nu-l împodobesc,

Nu-i sunt împrejur livezi.

Podoaba și fama Golgotei e crucea lui Isus. Acolo pe muntele uscat și sec e o cruce între cruci, iar la picioarele ei e un izvor de sânge, acolo e ușa, e poarta cerului, a raiului, a împărăției veșnice. Spre acest izvor se îndreaptă sufletele inundate în păcate și fărădelegi. Aici e dorul celui ou sarcina grea, celui cu rana sângerândă. Aici e vindecarea, viețea, fericirea și înfierea.

Crucea lui Isus e *împăcarea cu Tatăl*. Aici inima iubitoare a Tatălui desbracă haina sdrențoasă și murdară a fiului pierdut și-l îmbracă într-una nouă și curată. De aici glasul Lui pornește în lume, chemând la mântuire, la iertare pe cel plecat de acasă. La cruce mâna Tatălui e întinsă spre fiu pentru împăcare.

Intr-o familie singurul fiu fu isgonit din cauza purtării rele de acasă. Fiul isgonit a părăsit prin lume, iar acasă părinții trăiau liniștiți. Intr-o zi mama se bolnăvii grav. Medicul recunoscuse apropierea sfârșitului. I se ceru bolnavei să-și spună dorințele. Ea avea o inimă de mamă, iubirea ei a acoperit toată purtarea rea a fiului, și spuse că singura dorință e să fie chemat la patul ei, fiul isgonit. Când acesta sosi, ea era istovită de boală, moartea era în prag. Chemă la patul ei pe fiul și pe soțul ei. Cu mâinile ei tremurânde le-a luat mâinile lor

și le-a unit pe pieptul ei și a murit. Împăcarea s'a săvârșit. Așa s'a întâmplat la crucea lui Isus. Tatăl primește acolo pe fiul cel rătăcit prin lume, îi dă iertarea.

Sufletul meu ești împăcat cu Tatăl? Ți-a întins El mâna iertătoare? Vino la Golgota, la crucea lui Isus și acolo se va săvârși minunea mare a împăcării tale cu Tatăl.

Crucea lui Isus e *izvorul vieții*. „Eu îmi dau viețea pentruca oile Mele să aibă vieță”, a spus El. E *adevărat că*, plata păcatelor e moartea, dar, judecata cere o moarte, și această moarte a depus-o Isus pe cruce, ca prin moartea Lui, cei ce cred în El să aibă vieță. E știut că toți oamenii sunt păcătoși, chiar dacă ei nu vor să recunoască, deci toți sunt supuși morții. Dar în mijlocul acestei stări de condamnare, stă crucea Domnului Isus, ea e cea ce cred în mod sincer în El, să capete vieță. Ap. Ioan la cap. 3 trece în discuția lui cu Isus cu Nicodim și asemănarea crucii de pe Golgota, cu șarpele înălțat de Moise în pustiu, ca oricine se uită la el să nu moară.

Viețea căpătată la cruce nu mai e *viețea noastră*. Noi am murit acolo în moartea Lui. Ceace noi o trăim acum e viețea lui Isus. Astfel fiecare credincios trebuie să facă, ceace a făcut Ap. Pavel. „Trăiește, dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine”, scrie el. Noi nu ne mai putem tăvăli cu viețea noastră în noroiul acestei lumi, nu mai putem întrona în ființa noastră anumite poftes și patimi. Noi nu mai suntem ai noștrii. La cruce noi am murit, și în noi trăiește Isus Hristos. Când ai să înțelegi aceasta, fratele meu?

Putem noi împinge viețea lui Isus în cărciumi, în minciuni, în vorbe murdare, pe căi păcătoase, etc.?

Viețea căpătată la cruce e o *viețea veșnică*. „Ca oile Mele să aibă vieță, și s'o aibă din belșug”, a spus Isus. Adică ceva ce nu se termină în veci de veci. Un fel de untdelemn și făină a văduvei din Sarepta Sidonului. Aceasta e viețea veșnică. Iată iubit suflet calea de a dobândi viețea veșnică. Să vii la crucea de pe Golgota, să crezi în Cel de pe cruce să te pocăiești de păcatele tale.

Și crucea lui Isus e *spălarea de păcate*. Acolo în sângele curs se șterge toată pata și murdăria păcatelor. Te apropii de cruce, unde se înfrumusețază lumea. „In sângele Lui iertarea păcatelor”, scrie Ap. Pavel.

Mântuirea noastră nu e în fapte bune făcute de noi; nu, ele sunt numai roade ale vieții mântuite. Nu e nici în credința sau pocăință, ele sunt numai calea de a dobândi mântuirea. Ea e în sângele lui Isus. Orice încercarea de mântuire prin altceva, e zadarnică.

Spălarea de păcate e *inoirea vieții*. „Fericite de cei ce și-au spălat haina în sângele Mielului”, e cântarea celor din cer. De la cruce viețea pornește pe un alt drum, drumul sfințeniei. O viețea nouă trăiește orice credincios, care a trecut pe la cruce. E lucrul acesta un adevăr și în viețea ta?

Prin multe țări frumoase,

Umblam călătorind....

Dar niciun loc, n'a atras inima mea —

asa

Ca acel al cărui nume se cheamă

Golgota.

de ALEXA POPOVICI

Farul Creștin

Feale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
șirant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 30 Sâmbătă 27 Iulie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Castor: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

— In vremurile grele sufletele noastre găsesc mângăiere lângă Biblie, în jurul cuvântului Domnului. Farul Creștin e un sincer propovăduitor al Evangheliei slăvită a Domnului Isus. Deaceia propunem tuturor abonaților și cetitorilor noștri să dea revista ca să fie citită și de alții. Dați din mângăierea pe care o găsiți în paginile Farului și altora.

— *Rugăm pe toți frații și abonații noștri din Basarabia și Bucovina de nord cari s'au refugiat să ne comunice adresa nouă la care sunt, pentru ca să le putem trimite revista.*

— Propunem tuturor oamenilor rugativi și predicatorilor să facă ore de rugăciune pentru frații noștri din Basarabia și Bucovina de nord cari cu siguranță vor avea de îndurat mari greutăți. „Rugați-vă... și purtați sarcinile unii altora”.

• • •

— Aducem din nou la cunoștință că, publicăm în revista noastră știri de serbări, botezuri sau alte bucurii, dar o facem aceasta cât se poate de scurt, lăsând cetitorilor să completeze cu imaginația restul. La toate serbările, botezurile etc., „a luat parte mult popor, s'a predicat frumos, s'a cântat cu însufletire”, etc., astfel că nu vom arăta lucrul acesta la fiecare caz în parte.

— Mulțumim în mod călduros tuturor celor ce ne-au ajutat, celor ce ne-au sprijinit prin facerea de noi abonamente. Noi rugăm pe Dumnezeu să răsplătească munca și osteneala lor.

— *Rugăm pe toți cei ce trimit bani casierului nostru, să scrie pe couponul mandatului, scopul banilor, pentru că să nu se ivească încurcături și să fie serviți întocmai.*

CUNOȘTINȚA PESCĂRULUI

„Ferice de biserica a cărei membri cercetează și învața cuvintele vieții. Ei sunt ca pomii roditori în mijlocul pustiei”.

Premiul I. O Biblie mare.

Premiul II. 4 cărți spirituale celtate mai bune.

Premiul III. O Biblie mică.

O adevărată cunoștință se capătă prin muncă. Cine crede că numai așa la întâmplare va putea deveni pescar, sau adevăratul slujitor a lui Dumnezeu se înșală amarnic. O cunoștință adevărată temeinică și nezguduită se capătă printr-o muncă răbdătoare, și stăruitoare.

Trebuie ca cuvântul dumnezeesc să pătrundă adânc în ființa noastră, nu numai atât ci să umple fiecare parte din mintea noastră, ca astfel Dumnezeu să ne poată întrebuința după voia sa. Priviți în sfințele Scripturi și vedeți pe cine a întrebuințat Dumnezeu când poporul său să dădea la păcate și fărădelegi?... „Pe acei în a căror inima ardea cuvântul Său”. Când Augustin căzu prăbușit în lacrimi și cântă auzi o voce care îi repeta mereu, „Ia și ceteste, ...ia și ceteste”. Un mare păcătos, de altfel nobil plin de faimă când se întoarse, la Domnul auzi exact aceiași voce, și Dumnezeu zgudui prin el o țară întreagă. Este lucru știut că cei mai sfinți și devotați oameni sunt cei mai stăruitori cetitori a Sfințelor Scripturi. „Ah, cuvintele Tale, bucuria și fericirea inimei mele”. — Ier.

BOALA NIMICITOARE A TIMPULUI a început să atace și pe credincioșii lui Dumnezeu. Astfel mulți, au devenit prea gingași, prea delicați, să se mai obosească cu cetitorul și studiatul Bibliei; însă ca să audă în schimb o minciună, aleargă peste tot locul, trage cu urechea ori e poftit, ori e disprețuit. Săracul de el cum crede la minciuni. Biblia spune „ați umblat după nimicuri, și ați ajuns singuri de nimic”. 2 Imp. 17.15. Oamenii de acești sunt cu carul, unde nici nu crezi. Limba lor în schimb se arată isteată. Toată înțelepciunea lor a ajuns niște picături de apă amară a lumii acestea. Dar mintea a rămas împetrită față de cuvântul lui Dumnezeu, iar sufletul a rămas păgănit. Destul, destul înapoi la Scriptură la mana cerească! Înapoi la stâncă cea veșnică ca să vorbești din plin numai din apă vieții, nu și din clocurile lumii. In loc ca tu să-i dai lumii apă vie, tu ceri dela ea apa stricată, vai în ce boală grozavă ai căzut.

SĂ FIM ÎNTELEPȚII

Să nu avem o credință nimicitoare, cum au unii Ei cred că dacă sau întors la Dumnezeu aceasta e de ajuns. Se mulțumesc când ascultă câte o predică astfel o clipă se simt bine, apoi în treaga săptă-

mână se zbuciumă, cu ispitele și cu firea lui; aceasta nu e ce vrea Dumnezeu, aceasta e o nenorocire. „Ce nu se câștigă prin muncă nu folosește”. Dumnezeu nișiodată nu-te poate face profet, dacă în loc să devii sărguincios elev al Bibliei te ții de un vis frumos ce l-ai avut când va sau de basme lumești. Dumnezeu nu-mai atunci, îl poate face pe cineva sfânt când el primește cuvintele Lui, care încolțesc, cresc apoi dau roade. Deaceia scumpul meu versetele care au fost scrise săptămâna trecută trebuiau învățate dearestul, iar tu poate nu te-ai ostenit să mai deschizi Biblia și totuși îți place să te numești ucenic; nenorocirea e că te înșeli amarnic și dai un exemplu nimicitor pentru alți. Au văzut tineri care mergând cu sapa sau cu secera la câmp învățau versete Biblice. Pe alți la amiază i-am văzut cum învățau cu mult foc cuvintele vieții, pe alți la birou, în atelier cu Evanghelia deschisă. Cuvintele vieții intrau în sângele lor și transformau în treaga lor personalitate, spune-mi de ce să nu fi și tu unul dintre ei?

După ce am vorbit păcătosului despre starea lui naturală acum îi vom ceti versetele cu privire la *Lucrarea Domnului Isus pentru mântuirea fiecărui păcătos*. ne vom ruga totodată în Duh, ca Duhul Sfânt să-i deschidă ochi și să vadă.

1. El era străpus pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Isaia 53.5.

Aici vedem cum Domnul Isus plătește datoria păcatelor noastre prin suferințe.

2. El a purtat păcatele noastre în trupul său. 1 Petru 2.24.

3. El s'a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre ca să ne smulgă. Gal 1.4.

4. El s'a adus pe Sine însuși jertfa curată lui Dumnezeu. Evrei 10.12. 1 Ioan 2.2.

5. Domnul Isus a murit pentru cei nelegiuți. Rom. 5.6.

Ce însemnătate are aceasta pentru noi?

6. Domnul Isus ne-a răscumpărat din blestem... făcându-Se blestem pentru noi. Tit. 2.14. Gal 3.13.

El ne-a răscumpărat din felul nostru de viață, prin Sânge, Petru 1.19, deaceia un răscumpărat numai e stăpân pe el, ci e a lui Hristos complet.

7. Aceasta răscumpărare s'a făcut prin Sângele Său Apoc. 5.9. Efes. 1.17. Evrei 9.14. 1 Ioan 1.7.

Pe baza acestor adevăruri eterne noi vedem că Dumnezeu poate mântui în chip desăvârșit, adică pentru eternitate. Evrei 7.25.

In numărul viitor vom vedea ce condiții se cer omului pentru a fi mântuit.

Cine nu învață Cuvântul Sfânt își părgănește mintea și înstreinează sufletul.

PESCĂRUL.

INTĂRIȚI-VĂ ÎN DUMNEZEU

de Marcu Nichilor

„Intăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.” Efes. 6. 10.

Principiul întăririi sau al fortificației nu este ceva nou în natură aceasta o putem vedea de la începutul creației și până acum pretutindeni.

Tot ce are viață stăruiește să se întărească, să crească cu toată puterea până la cea mai mare posibilitate. Tot ce are viață de la plante și până la om, stăruiește cu cea mai mare putere pentru întărire.

Între pomi tăcuți ai pădurilor sau câmpiilor se dă o luptă tainică între rădăcinile și ramurile lor, care mai de care să se ramifice mai mult să se întărească mai puternic, acei care nu au grăbit mai repede, li vedem uscați sau oțeliți. Acelaș lucru se întâmplă între animale.

Astăzi vedem cum lumea de pretutindenea caută să se întărească. Fiecare țară ar vrea să fie cea mai puternică, fiecare om ar vrea să fie cel mai tare, Duhul Sfânt știe de dorința noastră. de-aceia caută ca să ne îndrepte aceasta dorință către viața veșnică.

Primejdia celor ce nu-s întăriți în Dumnezeu este foarte mare.

Prin unele părți a Indiei șerpii sunt foarte deși, dacă un copil ese din casă și merge prin pădure, este în fiecare moment în primejdie de a fi mușcat, moartea îl pândeste la tot pasul. Tot așa este și cu fiecare care nu trăiește în Dumnezeu, sau care nu este întărit în Dumnezeu. Poate fi predicator, misionar, președinte, secretar, orice titlu ar avea, nu înseamnă nimic, dacă nu este întărit în Dumnezeu. Pentru că este mușcat în orice clipă de șerpi, este otrăvit, are în el semnele morții veșnice. Astăzi de nimic nu duce lipsă poporul Domnului, ca de oameni întăriți în Dumnezeu.

Dumnezeu îi cere fiecărui răscumpărat al Său să fie întărit în El

Nu numai atât, dar Dumnezeu a pus în inima fiecărui dorință, pe care tot El o înlăptuește. Dimineața este timpul cel mai potrivit, sau noaptea; sfinții din toate timpurile le-au folosit din belșug aceste dulci și unice binecuvântări în aceste timpuri. În părțile cu pustie, profetii s'au retras chiar ziua pentru asemenea întăriri...

Pregătește-ți un timp ca să stai singur în legătură conștientă cu Dumnezeu, când mintea să tacă, firea pământescă sau să nu fie obosită, când toate gândurile să fie în tăcere și când sufletul tău poate simți mai bine pe Dumne-

zeu și voia Lui. Aceasta e dis-de-dimineață. Roagă-L pe Dumnezeu să te pregătească pentru o asemenea întâmplare cerească, și să-ți faci din aceasta un obicei sfânt, Dumnezeu nu poate fi priecut de minte, dar poate fi simțit în sufletul nostru.

Ești sigur că Dumnezeu este lângă tine, așa a promis El. Lasă ca prezența Lui să te biruiască mai mult, să te transforme, mai mult să te reîmprospăteze cu prezența Sa. Din ce în ce vei simți tot mai mult că stai în fața Măreției divine. Vei simți cum întreaga la personalitate este umilită de măreția prezenței Lui. Duhul Sfânt creiază aceasta platformă a credinței. Vei vedea cum din sufletul tău vor izbucni dureri sfâșietoare, nu te pierde în vorbe. Stai deschis înaintea Tatălui. Din rugăciunea Domnului Isus vedem: „Ava”, cea ce înseamnă „Tăticule”. A te simți așa de aproape de Tatăl încât nu poți să-ți oprești lacrimile pământesti și suspinurile sufletești și să zici: din adâncul ființei tale robite; Tată, Tată sunt al tău, nu te deslipe de mine nicio clipă, căci fără Tine mor.

Sufletul tău zdrobit și înlăntuit altădată e acum în brațele Tatălui, aceasta este desfătarea desfătărilor. ODIHNA adevărată, FERICIREA adevărată, DRAGOSTEA adevărată și VIEȚA adevărată. Prezența Tatălui a devenit reală în jurul tău nimeni din cer sau de pe pământ n'are drept să deranjeze. Tatăl cerec își mângâie fiul. Acolo nu sunt vorbe multe. Din când în când un fel de izbucniri puternice sufletești, care sunt atât de puternice și atât de pline de DUH SFÂNT, încât se vād că de la Dumnezeu ies și la Dumnezeu se duc.

Astfel de rugăciuni sunt în Dumnezeu și sunt ascultate. Nimeni din cei ce știu astfel să se întărească în Dumnezeu, nu știu ce sunt rugăciunile neascultate, ce sunt lipsurile spirituale.

URMARILE INTĂRIREI ÎN DUMNEZEU. Eu sunt în voi și voi în Mine, Voi veni și voi cina cu tine. Ioan 16... Desigur că dacă tu dormi, când trebuie să cinezi cu Tatăl, desigur cu vei ajunge în curând muritor de foame. Dacă vei cina cu Tatăl, nu te vei mai putea despărți de Tatăl, ca Iacov: „Nu Te las până nu mă vei binecuvânta”. Vei deveni o faptură nouă, vei purta haine de FIU, de DUMNEZEU. Cei ce caută cu lupa, ca să vadă ceva rău, în tine vor fi surprinși, când vor vedea ceva... după care sufletul lor va începe să strige către Dumnezeu. Nu se va putea ca cei ce vor veni în atingere cu tine, să nu vadă pe Tatăl și lucrarea Lui și să nu strige după EL.

Vrei ca Dumnezeu să facă treziri, lasă-L pe Dumnezeu să înceapă în SUFLETUL TĂU. Nu cumva ție-ți lipsește așa ceva? Atunci lasă cetitul, mergi într'un loc tainic aruncă-te în față TATĂLUI, mărturisește vina ta și ia aceasta nouă binecuvântare pentru binele tău și a aproapelui.

Rugăciune

Slăvitule Mântuitor. Noi, cei spălați de păcate prin sângele Tău vărsat la crucea Golgotei, ne închinăm și laudăm Numele Tău. Ne-ai dăruit o Doamne odată cu mântuirea și dragostea de cei pierduți. Pe ei îi aducem acum la Tine și să fie mântuiți. Deaceia Te rugăm fierbinte, lucrează prin Duhul Tău la mântuirea lor. Sunt Doamne robiți în lanțul păcatelor, ademeniți de poftă și plăceri, se plac într'o viață fără frâu, trăită departe de Tine. Căile rele sunt înșelătoare. Și biata creatura Ta odată căzută, nu mai are puterea de a scăpa. Intinde-ți deci mâna Ta, rupe lanțul, scoate-i pe ai Tăi din groapa peirii, salvează-ți ființa Ta iubită.

Mobilizează Doamne pe ai Tăi și întrebuințează-i, ca cei din păcate și umbra morții să găsească viața. Convinge-i pe cei chemați la lucrarea sfântă, să jertfească ce au mai bun, numai să poată aduce la Tine un păcătos pierdut.

Binecuvintează bisericile Tale; fă-le adevărate locuri de întâlnire cu Tine. Transformă pe cel mic și pe cel mare din credincioșii Tăi, ca toți să fie martori ai morții și învierii Tale, și prin mărturia lor păcătoșii să vină la Tine.

Ei sunt frații, părinții, rudele și cunoscuții noștri, fă ne în stare să-i aducem la Tine. Pentru ei Te rugăm. Căile Tale sunt atât de minunate, adu-i Doamne la Tine. Și plini de bucuria mântuirii Tale, vom cânta imnuri de slava, cerul unit cu pământul va face să răsună laude Numelui Tău. Amin.

„Curaj, doamnă”

Curaj, doamnă! Nu lăsa să-ți se citească pe chip deprimarea și neliniștea, pi-tește-ți durerea în fundul sufletului, fă să-ți încremenească lacrima nevărsată, transform-o în zâmbet luminos, în zâmbet de încurajare, pentru cei din jurul d-tale.

Adună-ți toate puterile și odihnește-ți gândurile speriate, în liniștea senină și reconfortantă a credinței creștine.

Citește Biblia, doamnă, și vei vedea cum îți crește mândră și pură nădejdea, cum îți netezește și-ți astâmpără în-doelile, îți tonifică credința în Dumnezeu.

Nu-ți da voie să cazi la fundul tristeții d-tale, sbate-te s'o domini, să ieși victorioasă la suprafață, să nu te cotopească durerea, să nu-ți anihileze voința și puterea de a lupta.

Străduiește-te, doamnă, să însufli celor din jurul d-tale curaj și încredere; să nu fi o povară pentru soțul d-tale. Să nu-i lași lui grija de a te susține cu curajul lui, de a te liniști cu bruma de liniște pe care și-a mai salvat-o.

Deprimarea este contagioasă; dar contagios este și optimismul; cine știe să-și dea curaj și pentru alții.

Deaceaia, doamnă, șterge-ți lacrimile și înăbușă-ți suspinele, spune-i durerii: taci și fii cuminte.

Risipește grija cu un cuvânt bun, de îmbărbătare, spune-i soțului d-tale, că ești o ființă tare și curajoasă, că ești gata să înfrunți totul, alături de el. Mai spune-i că ai nădejde în destinul acestei admirabile țări, în virtuțile acestui popor, că zilele senine și bune vor veni curând.

Când îi vei spune toate acestea, să le crezi cu toată inima.

S. D.

Ziarul „Universul” a publicat aceste cuvinte de îndemn pentru femeile de azi.

Deprimarea strică și sănătatea omului. „O inimă veselă însemnează fața; dar când inima este tristă, duhul este măhnit”. „O inimă veselă este un bun leac, dar un duh măhnit usucă oasele”, spune Solomon. Dumnezeu nu poate să ne folosească în ridicarea poporului țării noastre la o mai scumpă prietenie cu El, dacă noi cădem într-o deprimare sufletească.

Isus a fost întotdeauna plin de curaj și speranță. El a spus: „In lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”. Noi am vrea ca El să fie cu noi în timpurile aceste critice, cât de

mare nevoie are femeia de sprijinul Lui.

Femeile se pot ruga pentru miile de fii ai neamului nostru care sunt puși în primejdie în timpuri ca aceste. „Mărturisii-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a ce-

lui neprihănit”. Degeaba spuneni rugăciuni, dacă ele nu vin din inimi calde și dacă vieța noastră nu este neprihănită. Femeilor, în vremuri grele, să lăsăm fă-țărnicie, mândrie, egoism, și să curățim viețile noastre, ca rugăciunile noastre pentru poporul nostru să fie auzite.

Alergați spre țintă

„Alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Hristos Isus”. Filipeni 3:12.

Spiritul lui Pavel trebuie să fie spiritul fiecărei societăți a femeilor — „alerg spre țintă” — mă sfortez ca să primesc premiul aprobării lui Hristos. Societățile femeilor au o țintă foarte înaltă și nobilă. Dar nu toate surorile aleargă să o atingă. Cât am vrea ca fiecare soră să fie membră activă în Societatea Femeilor!

Ca să putem ști cum am alergat în anul acesta, Comitetul pentru lucrul femeilor în toată țară a găsit de bine să tipărească un formular pe care va scrie fiecare societate raportul ei anual. Aceste formulare sunt făcute în așa fel în cât raportul lunar se poate face pe el și la sfârșit de an se face un total.

Acest raport va include: Numărul membrilor, Intruniri făcute, Vizitele membrilor, Cărți studiate, Membre, noi. Ajutor dat și unde.

Secretara fiecărei societăți locale va trimite o carte poștală Sorei Barb Truța, Berzei 29 București II, cerând un formular pentru societatea ei. Suntem deja la jumătate anului. Surorile sunt rugate să grăbească comanda pentru a putea completa, dacă nu în întregime măcar jumătate din raportul activității anuale.

Tot după acest plan vor putea să se conducă și societățile fetelor. Deci și ele sunt rugate să ceară un formular.

Surorile care până în prezent nu au avut ideile precise despre activitatea pe care trebuie s'o depună vor fi călăuzite de acest raport. „Alergați spre țintă”!

Anunț pentru surori

Surorile tinere cu o pregătire specială sunt acum în vacanță mare. Absolventele și elevele Școlii de Fete sunt împrăștiate în toată țară. Ele sunt dornice să lucreze cu surori, fete și copii din bisericile noastre. Surorile ar face bine să le cheme la biserică lor pentru o săptămână, două, de studiu, de organizare, de sfat despre lucrul lui Dumnezeu.

O soră seminarească scrie: „Surorile peste tot unde am fost în misiune plângeau și mă rugau să stau mai mult cu ele. Câteva dintr'un sat m'au condus la gară și așa de frumos m'au rugat să nu le uit.

„Aceasta este o dovadă bună, că ele vreau să facă ceva dar nu știu cum. Mereu îmi spuneau: „Nu știm, cum să lucrăm?”.

Dacă surorile în biserică voastră au această dorință dar le lipsește cunoștința, chemați pe o

seminaristă care este mai aproape de voi și rugați-o să vă ajute cu problemele voastre. Surorile cari sunt în Ardeal, scrieți Sorei Iosana, Seracu, Curtici, No. 732, Județul Arad; Banat, scrieți Sorei Mărioara Andrei, Făget, Județul Severin; Dobrogea, scrieți Sorei Lucreția Teodor, Mareșalul Joffre 6, Constanța, Transylvania, scrieți Sorei Flueraș-Mărioara, Cănepii 38, Sighișoara. Vechiul Regat, scrieți Sorei Motrescu Aurora, Berzei 29, București II. Moldova, scrieți Sorei Elena Jugariu, Satul Stâncă, Of. Cracalia, Județul Drohoi.

Trimiteți o carte poștală sorei cele mai apropiate de Dumnea-voastră. Dacă ea nu poate veni, vă va recomanda o colegă a ei, ca să vă servească cu talentele și sfatul ei.

EARE TRUȚA
str. Berzei 29, București.

Atât... Atât...!

„Ajunge, în adevăr, că în trecut ai trăit în desfrânări, în beții, în ospete, în slujiri idolești neîngăduite”. I Petru 4:3.

Fie ca aceste cuvinte ale Ap. Petru să fie un strigăt de deșteptare pentru tine.

Ele sunt spuse credincioșilor, ca tine, sunt un punct de oprire, un „stop”.

Căci de foarte multe ori, credinciosul uită că el nu mai poate cădea pradă beției, că nu poate să fie târât în poște, sau să facă unele lucruri neîngăduite.

Lumea? Da, ea le poate face, dar tu un credincios al lui Isus, nu, cu niciun chip.

„Ajunge?” spune Petru. Le-ai făcut și tu înainte, acum nu le mai poți face. Nu că nu ai avea absolute libertate, dar aceste lucruri vor face câteva rele în viața ta.

Ele îți vor murdării haina spălată în sângele lui Isus. Și cum ai să fi tu murdar în Casa Domnului, între frații tăi cari s'au păstrat curați? Și în adevăr, dacă vei băga bine de seamă, vei vedea, că imediat ce unul a căzut într'un păcat, e mai retras, e mai stingher, nu se simte tocmai așa bine între ceilalți cari luptă împotriva păcatului. Ce a pățit cel ce nu avea haina curată la nuntă? A fost dat afară. Căci nu se poate ca în jurma curată a Domnului Isus să fie și tu haina murdară. Nu poți ca un credincios, mântuit să mergi pe toate cărările, să fi robul tuturor poftelor și lucrurilor neîngăduite.

Apoi ele îți vor păta conștiința. Și nimic nu e mai grozav pentru un credincios, decât să aibe o conștiință pătată. Iudă nu a putut îndura un astfel de chin și a preferat să moară spânzurat. Conștiința te muștră și muștrările ei sunt atât de aspre că, e un sbucium și o frământare de neîndurat. Nu mai poți face nimic. David cerșește îndurare și iertare, ca să poată continua viața, Iată de ce Petru te strigă să te oprești.

Și ele te vor face inactiv. Uită-te și vezi pe unul care a căzut în păcate, că nu mai poate lucra pentru Isus. Nu mai are puterea morală să se poată apropia de un suflet și să-l îndrepte spre crucea lui Isus. Câți din cei către care chiar s'a adresat un astfel de credincios, au fost aduși la Isus? Mă îndoiesc dacă este vreunul. Iar rolul nostru e să fim martorii lui Isus. Mântuiți pentru a se mântui și alți. Niciun credincios nu are vreo scutire de a-l mărturisi pe Isus, ci fiecare are datoria sfântă să ducă vestea bună în locul unde trăiește. Vezi de ce te oprește Ap. Petru?

De câte ori nu ai căzut și tu pradă

acestor păcate! Pentru câți nu ai fost o pildă real! Vezi, vezi?

Deci fratele meu ajunge cât ai trăit așa. Lumea, biserica și Hristos cer un creștinism viu și cu putere, un creștinism creator de vieți noi, transformator de oameni. El nu trebuie să fie un simplu nume, o organizație, ci un *sufflu de viață divină în viețile noastre ale oamenilor*. Ești chemat personal și direct să trăiești creștinismul tău, să pui în practică ceace e crezul tău.

Numai așa putem fi oamenii lui Dumnezeu, următorii lui Isus. Astfel totul e

în zadar. Isus a spus că, în ziua judecării vor fi oameni, cari s'au rugat, au vorbit despre Isus, au făcut chiar minuni și cu toate acestea vor fi condamnați și trimiși în iad.

Cu siguranță nu vrei să fi unul din aceștia. Dar nu e destul să nu fim noi condamnați, ci e o datorie sfântă ca să căutăm scaparea și a altor frați de-ai noștrii. Creștinism viu și cu putere. Lasă tot ce te-ar împiedeca să fi un adevărat și bun creștin. Ajunge cât ai trăit în poștele și plăcerile tale. Atât... atât... de Tichil.

INCEPUTURI MISIONARE

Luther Rice

În mișcarea misionară din Burma în care numele credinciosului și devotatului serv al Domnului Judson e scris cu litere nemuritoare, a luat o parte foarte însemnată și Luther Rice.

Sunt anumite persoane cari lucrează mult și bine, dar lucrul lor nu va fi cunoscut niciodată pe pământ, decât în ziua judecării. Un asemenea lucrător a fost și Luther Rice.

El a fost un tânăr pocăit, care odată cu Judson a plecat în prima coloană misionară spre India. Ajuns acolo, ca toți ceilalți, s'a apucat de lucrarea misionară. Acolo împreună cu ceilalți, s'a convins de crezul baptist și din congregațional a devenit baptist. Odată cu aceasta, a încetat orice ajutor și susținere de bani din partea acestora. Băptistii pe vremea aceea nu erau organizați, nu puteu deci susține nimic. Încercarea misionară a tinerilor plini de zel, era deci în cântar și sortită falimentului.

În această situație trebuia să se găsească o cale de ieșire. Și atunci, dintre devotații misionari Luther Rice a acceptat să se întoarcă acasă, să organizeze pe bapțiști, să adune fonduri pe cari va trimite lui Judson în Burma.

Nu peste mult timp, s'a întors acasă, a trebuit să lupte mult, să convingă, să lucreze din răspuțeri până a pus bazele unei societăți misionare, care să trimită fondurile necesare, celor rămași în India.

De lucrarea lui a atârnat reușita celor de pe câmp. Fără el, fără activitatea lui plină de zel, cei ce au avut marile

binecuvântări printre cei din întunerecul necunoștinții, ar fi fost nevoiți să se întoarcă acasă.

El a fost omul care a lucrat din umbră. Ceilalți au primit laurii, laudele, și onorurile, iar numele lui a căzut în necunoscut. Dar el a făcut tot atât de mult ca ei. Ei s'au urcat pe scară, dar el a fost acel ce a ținut de scară, pe el s'a rezemat toată lucrarea.

A fost omul care n'a căutat onoruri și lauda oamenilor, ci a pus mai presus de persoana sa, cauza sfântă a misiunii. Nu a vrut să pară nimic înaintea oamenilor, dar a vrut să fie mult în fața Domnului. Și a fost. Numai în cer se știe câtă ardoare, câte piedici n'a trebuit să treacă, cât a trebuit să lupte, până să aibă bucuria de a trimite ajutorul necesar și mult așteptat celor dintre străini.

Grija pe care avea Rice, nu era pentru el, ci pentru acei din India. Și darul lui trimis lor a putut să le dea puțința, să meargă cu lucrarea mai departe. Într-o sortisoare, soția lui Judson li povestește în ce stare se găseau, când a sosit la ei primul ajutor. Ce mult bine le-a adus el!

Și lucrarea de a organiza și misiona pe cei ce au unele idei, de a lucra printre cei ce se cred ceva, e de multă ori mai grea ca multe alte lucrări. Luther Rice a făcut-o. A lucrat mult și din dragostea sinceră față de Isus și de milioanele de pierduți. Cine e gata să lucreze și acolo unde nu o să ajungă laudat și onorat, dar unde să poată aduce o contribuție mare Împărăției lui Isus?

AI GRIJĂ

Acest capitol este din cartea „Florile Primăverii”, care acum este sub tipar, „Florile Primăverii” va fi prima carte ce o avem scrisă în mod special pentru fetele noastre creștine.

A fi o fată, o femeie, în cel mai înalt sens al cuvântului este greu. Dar cine atinge cele mai înalte idealuri ale unei femei a atins o ambiție minunată. A fi fată înseamnă mai mult decât a trăi optsprezece sau douăzeci de ani; ceva mai mult decât a ajunge la o statură mai înaltă; mult mai mult decât a purta rochiile de domnișoară, pălărie nouă, mai mult decât a fi o domnișoară populară, și mai târziu logodită și căsătorită.

În toate timpurile fetele și femeile au fost aspru criticate pentru anumite slăbiciuni, care sunt specifice sexului lor. Ca să fii o fată în cel mai înalt al cuvântului și să scapi de slăbiciuni, acestea, trebuie să le înlături cât mai curând.

Lipsa de gânduri

Cele mai multe femei sunt lipsite de gânduri serioase și sănătoase. Puține fete se gândesc „cine sunt eu?” „De unde am venit eu? Unde mă duc și care este rolul meu în lumea acestea?” Nu se găsește o întă bine defintă la cele mai multe fete. Ele plutesc pe apele vieții ca și un dop, fără nici un scop. Ele sunt nervoase în vorbirea lor, ciripind ca păsările, fără să spună nimic. Fetele noastre abia fac patru, cinci clase primare și sau și plictisit de munca serioasă intelectuală. O fată nu poate fi într-adevăr frumoasă ori cât ar fi trăsăturile feței, dacă nu are o fire blândă și inteligentă. Din contră o fată deșteaptă, bine informată nu este cu totul urâtă chiar dacă natura a neglijat-o. O lumină lăuntrică transformă fața ei și o face frumoasă. Cultivează-ți mintea! Studiază evenimentele care se petrec în lumea noastră atât de mare! Și cultivează-ți sufletul! Fii înțeleaptă! Cel înțelept se gândește cu seriozitate la viitorul îndepărtat. La tot ce-lace faci, pune-ți în vedere: Care va fi sfârșitul acesteia? Care sunt urmările pe care le voi trage? Imi va pare rău mai târziu? Gândește-te la fiecare chestiune, înainte de a vorbi, înainte de o promite. Gândurile rele sunt periculoase și trebuiesc să fie respinse. Umple-ți capul și inima cu gânduri bune să nu fie loc pentru cele rele.

Robia model și a lumii

Lumea este un altar sărac să-ți jertfești sănătatea, fericirea, caracterul și viața pentru ea. Nici o zeiță n'a avut mai devotați admiratori ca moda. Legile ei sunt severe. Orice călcare a lor se pedepsește aspru. Moda este mama vitregă a

vanității și mândriei. Citește biografiile celor mai mari femei și vei vedea că ele erau modeste cu minți puternice și inimi calde.

Totuși, dacă ne uităm în natură vom vedea că Dumnezeu are un gust infinit în felul de a îmbrăca lumea aceasta. Vedem în jurul nostru multe forme culori și mișcări. El a îmbrăcat lumea în haina frumuseții. Fiecare floare este îmbrăcată cu bogăție, fiecare câmpie este acoperită cu podoabe strălucitoare: fiecare pasăre îmbrăcată în costume de un gust neasemănat.

A se îmbrăca cu gust nu înseamnă a fi roabă modei. Cine dă prea mult timp, prea multe gânduri și prea mulți bani pentru rochițe, iubește îmbrăcămintea prea mult. Cine neglijează cultura minții sau a inimii pentru îmbrăcăminte, face rău. O fată, care este mai îngrijorată de o pălărie demodată decât o datorie neglijată, nu este o bună creștină.

Frumusețea fetelor se arată mai bine cu haine simple. O fată modestă se va îmbrăca modest. Băeții privesc suspect pe fata prea împodobită. Nu cumva această podoabă este totul? Ea nu are nici un scop important în viață. Ea nu duce la bun sfârșit nici o întreprindere. Ea nu ajută pe nimeni, nu hrănește pe nimeni, nu instruește pe nimeni.

Fiecare fată ar trebui să se îmbrace cu gust după starea ei, potrivit cu buzunarul tatălui său. Nici o fată să nu pretindă prea mult, ca să fie o sarcină părinților ei. Îmbrăcămintea are o influență asupra purtării. O fată care este neglijentă în îmbrăcămintea ei, va fi neglijentă în a spune adevărul. O fată să se îmbrace curat cu gust, modest, potrivit locului în care stă, și potrivit cauzei. Fetele bine crescute evită podoabele când se duc la rugăciune. Haina să nu ne împiedice vreodată dela participarea noastră la toată inima, cu tot sufletul la serviciul divin. Îmbrăcămintea noastră să nu atragă atenția altora dela cântări sau predică. Isus Hristos a purtat o îmbrăcămintă fină, elegantă, dar viața Lui și sufletul Lui au fost infinit deasupra hainelor Sale. Să nu lăsăm lucrurile așa de pieritoare să vină între noi și vorbitorul care ne vorbește adevărurile aterne.

Incredere în frumusețe

Frumusețea este periculoasă. Ca și bogăție, ea a ruinat pe multe. Zeci de mii de fete frumoase sunt lipsite complet de bunul simț și compătimire omenească. Frumusețea face pe nouă fete din zece să fie proaste, ușurate, mândre, pline de trufie, îngâmfate, frivole, egoiste și josnice. O fată frumoasă crede că a venit în lume ca să fie văzută. Deci și ea caută să apară cât mai des pe scena lumii.

Dar nu știe ce să facă când apare, decât așteaptă ca lumea să se uite la ea.

Cei mai mulți dintre oameni se sfîșie de fetele frumoase le este teamă să fie prea intimi cu ele ca nu cumva să fie înșelați.

Frumusețea nu este adâncă — este doar la suprafață; este trecătoare ține numai câțiva anișori; este periculoasă, este înșelătoare — strălucitoare ca să zăpăcească; slabă — domină numai ca să ruineze, josnică — ducând la plăceri nepermise.

N'ar trebui să fie așa. Frumusețea ar trebui să fie primită cu mulțumire și purtată cu umilință. Ar trebui să arată o frumusețe lăuntrică a sufletului. Fiecare fată cu față frumoasă ar trebui să-și cultive mintea și o inimă frumoasă.

Există o frumusețe, care nu se vede. Această frumusețe este îmbrăcămintea albă a sfințeniei. Ea se găsește pe fața fiecărei fete care face bine altora. Ea împodobește fiecare fată onestă. Ea strălucește în viața curată. Ea îndulcește vocea compătimirii. Ea scilipește pe fruntea înțelepciunii. Ea este frumusețea cerurilor. Fiecare fată poate s'o sădească în grădina ei și să o crească. Toate fetele pot fi frumoase. Cu toate că înfățișarea lor este neregulată totuși spiritele pot fi frumoase. Și această frumusețe lăuntrică va apare. O inimă frumoasă se va arăta prin ochi. Un suflet nobil apare pe față. Un spirit dulce va fi simțit prin voce. O ce puternică este frumusețea interioară!

Diogen a numit frumusețea fetelor „cea mai puternică scrișoare de recomandare” pe când Teocritus spune, că este „un șarpe acoperit cu flori”. Aproape toți filosofi au arătat frumusețea ca ceva fără valoare, cât se poate de trecătoare și ispititoare.

O fată frumoasă încântă ochii dar o fată bună înimă. Una este o piatră scumpă, cealaltă este o comoară. Adevărata frumusețe are nu numai substanță ci și spirit!

Impuls fără rațiune

Inimă femeilor este foarte schimbătoare. Trec prin ea fel de fel de emoții, una după alta, cu atâta repezițiune încât nu se știe, când a trecut una și când a venit alta. O fată este capabilă de treceri repezi dela seriozitate la veselie, dela bucurie la asprime. Plânsul și râsul vin repede unul după altul.

Unele fete sunt lipsite de stăpânire de sine și cercetare de sine. Ele sunt nervoase, excitante, spasmodice. Ele au tot atâtea toane într'o zi ca și vântul și se poate zice ca și de vânt „nu se știe, de unde vin, nici unde se duc”. Ele sunt

(Continuare în pag. 7-a)

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

SERBARE DELA BISERICA ARAD-SEGA. Duminecă în 7 Iulie s'a desfășurat un frumos program spre slava Domnului, care a fost întocmit și condus de S. Lidia Hedeșan; la care au participat mai multe Surori tinere, cu poezii, referate, quartet de mandoline, duet acompaniat de ghitară, corul fetelor și corul mixt; Textul a fost dela Luca 8:1—3. Fr. Marcu Nichifor a ținut o frumoasă cuvântare despre Mamele și Femeile credincioase din Basarabia, iar sora Lidia Hedeșan a descris activitatea Fem. N. Testament cari însoțiau și ajutau pe Domnul să-și poată îndeplini Misiunea în umblarea Lui pe pământ, și sora Magdalena Pojar a cetit un referat, în tot timpul serbării au participat un public numeros de

Dela Uniune

Rugăm din nou pe această cale să ni se aducă la cunoștință prin declarații scrise în dublu exemplar, toate cazurile de prigoană întâmplare în ultimul timp, cu deosebire pentru casele de rugăciuni, cari mai sunt închise și cu privire la copii din școli, dacă au fost lăsați repetenți din pricina credinței. Cerem aceasta pentru a putea interveni forurilor în drept pentru a se lua măsurile de îndreptare.

Pe această cale aducem la cunoștința întregi frățielăți din țară că Dl. Constantin Manolescu, domiciliat în București, str. Arad Nr. 35, nu mai face parte din confesiunea creștină baptistă. Prin vica-
la și procedeele sale s'a abătut dela cuvântul Domnului și dela principiile noastre de organizare bisericească și astfel a încetat de a mai avea legături cu confesiunea noastră.

Cititorii noștri sunt rugați să ne scuze că nici de data asta nu putem publica MANA ZILNICĂ.

Deoarece materialul necesar este la fr. I. R. Socaciu, și nici până în prezent nu la trimis spre publicare, și nu știm din ce motivul.

Mana Zilnică în englezește a fost trimisă de Dr. A. Smellie din Anglia, la timp, și fr. I. R. Socaciu trebuie s'o traducă numai.

REDACTIA

ascultători precum și fr. și surori din Bis. din jur.

S'a ținut și o expoziție de lucru de mână, lucrate de membrele cerului, și banii obținute din vânzarea lucrurilor, vor fi trimiși la Orfelnatele baptiste.

BISERICA TAU, JUD. T. MICA a avut o mare durere cu ocazia înmormântării a sorei Roman Maria în etate de 40 ani

în urma sorei au rămas opt copii; serviciul funebru a fost condus de fr. Schiau Ironim, predicatorul cercului. A luat parte mult popor.

LA 7 IUNIE a. c. a avut loc înmormântarea tânărei soră în etate de 16 ani. Serviciul a fost condus de pred. S. Ironim, au mai vorbit din cuvântul Domnului frații Diac și S. Broscătan.

AI GRIJĂ

(Urmare din pag. 6-a)

roabe capriciilor și schimbărilor. Ele nu și cunosc mintea lor proprie și natural nu pot influența pe a altora. Aceste impulsuri, această lipsă de stăpânire de sine pricinuesc acele cuvinte amare, nestăpânite, dureroase cari aduc atâta nefericire în așa de multe căminuri.

Dacă fetele ar ști, că sunt mai draguțe când sunt calme, stăpânite, odihnite! Ele au nevoie de armonie între inimă și intelect: liniștea sufletului. Momente lungi de citirea Bibliei cu meditație asupra textului ales, și o rugăciune sinceră, adâncă, disdedimineață, o va pregăti pentru orice s'ar întâmpla în timpul zilei.

Nemulțumire

Multe fete își închipuie, că au o viață grea, că sunt maltratate, că nu sunt iubite, că nu sunt respectate destul, că viața este fără nici o surpriză. Vina nu este a altora decât a lor înșite. Boala este a ei și ea singură poate s'o vindece. Ele trebuie să caute fericirea și să n'o aștepte să vină dela alții. Trebuie să lase visurile unei fericiri viitoare și să fie credincioasă datoriei prezente. Dar dinpotrivă, ele sunt nemulțumite de toate. Cassa lor este cea mai urâtă, strada lor e cea mai murdară, vântul este vînovat, după ele, ori suflă prea tare și aduce praf în ochi, sau prea slab și le sufocă, sau soarele este prea tare, sau este prea frig afară. După aceste fete nemulțumite nu este nimic bun în lumea aceasta. Defectele lor se văd în alții. Nu le poți face voia nimic. Fîndcă această boală este contagioasă toate aceste fete ar trebui să fie izolate, într'o societate a lor aparte. Dacă ești una dintre astfel de fete, și vrei să te vindeci singură iată leacul:

1. Munca. Fă ceva pentru cineva. Munca este fericirea. Dacă câștigi singură cecece mănânci sau cecece porți — vei fi mai fericită. Cei mai mulțumiți oameni sunt plugarii și pantofarii — cari prin munca lor câștigă ce le trebuie. Fii ocupată și vei fi mulțumită.

2. Adu-ți aminte că încercarea și suferința este soarta tuturor. N'a sfârșit nicio zi fără ca o inimă să se frângă de durere. Putem să credem că noi suntem ființe speciale, care nu trebuie să sufere. Credem că noi să fim scutite de mâhnire și suferință? Se zice, că Budha a vorbit cu o mamă tânără care nu putea fi mângăiată din pricina morții copilului ei, El i-a spus, că îi va da înapoi copilul dacă îi va aduce câteva grăunțe de muștar dintr'o casă în care, nici un soț, nici un fiu, nici un părinte, sau rob, n'a murit. Ea s'a întors după lungă căutare cu lacrimi în ochi dar nu mai plângea pentru ea ci pentru durerile altora. Durerea este sorta tuturor.

Mulțumirea cu puțin

3. Nu dori prea mult! Fii mulțumită cu o casă modestă, cu bani puțini! Bucură-te de lacrimile obișnuite: Un apus de soare, zăpada curată, un părâu limpede, o rochiță nouă simplă, o carte nouă, bună, prietene cunoscute, mâncare simplă. Fii mulțumită cu ceea ce ai! Nu fi stăpânită de dorințe prea exagerate! Nu căuta cele de neatins și îndepărtate. Ai observat și te-ai bucurat de lucrurile minunate din satul tău? Iți dai seama de familia ta și fidelitatea ei? Uită-te în jurul tău și bucură-te! Cumpără-ți o carte bună și stai de vorbă cu cei mai mari oameni, tăește gândurile lor sublime!

Increderea în Dumnezeu. El te iubește. El te-a pus în locul acesta pentru un scop. Caută voia Lui! Galilei, învățatul de odinioară și-a pierdut vederea dar a stricat cu birunță: „Dumnezeu este mulțumit că sunt așa, și eu sunt mulțumit!” dacă El vrea să fii unde ești, fii bucuroasă!

Iată leacurile boalei nemulțumirii!

Vorbe cu tâlc

Zgăritul leobicei e orb:

Leneșul se odihnește vara, ca să moară iarnă.

Invidiosului, răul ce-l face, i se pare faptă bună.

Mândria e nevasta lăcomului.

Fruitele bune le culegi prin părinții spirituali.

Panica timpului se vindecă prin injecția rugăciunii.

Increderea în Dumnezeu, e busola evenimentelor.

Nu tot norul aduce ploaie.

Spicul plin stă aplecat, ape când cel sec stă ridicat.

Casa zidită pe stâncă dăinuește când vin apele, vânturile și furtuna; cea pe nisip se dărâmă.

Pomul se cunoaște după roade, omul după fapte.

Ziua bună se cunoaște de dimineața.

Bate fierul până e cald.

Nu toate florile au aceeași culoare și același miros, dar în toate găsești frumusețe și farmec.

Mustările sunt o dovadă a dorinței de îndreptare.

Unde păcatul capătă intrare, sfințenia își face bagajul.

Ura inventează răul, pe când dragostea binele.

Isvorul nu poate fi oprit să isvorea-sească.

Credința e un dar divin dat omului și care-l conduce la mântuire.

Nu te rușina de convingerile tale.

Cine se sperie de umbra lui, nu e vrednic de nimic și nu merită să poarte numele de om.

Cina Domnului

E o poruncă a Domnului Isus. Luca 22:19.

E o practică a Domnului Isus și a ucenicilor Săi. Matei 26:26—29, Marcu 14:22, Luca 22:19, I. Cor. 11:23.

E un simbol al morții, al frângerii trupului și a vărsării sângelui lui Isus. I. Cor. 11:25.

Prin ea vestim moartea Domnului până va veni El. I. Cor. 11:26.

Ea nu poate fi luată, decât numai de cei credincioși. I. Cor. 11:27.

Prin o atitudine necreștinească față de ea ne condamnăm noi însuși. I. Cor. 11:29.

Se ocupăm numai din frângerea pâinii și vin. I. Cor. 11:23—25, etc.

E o ocazie binefăcătoare credinciosului. I. Cor. 11:26.

Nu are puterea mântuitoare, ci numai o împospătare a jertfei ispășitoare, o comemorare a morții Domnului Isus. I. Cor. 11:24.

Pașărea care cântă în crâng, va cânta și în colivie.

Durerile nasc cele mai duioase melodii.

Religia e înăscută în fiecare om. La unii ea crește și devine temeliea vieții, iar la alții e înăbușită și acoperită.

Dorul după Dumnezeu e isvorit din

sufletul nostru și nu poate fi alinat decât prin apropierea și predarea noastră în mâna Creatorului.

În fața fiecăruia stă un munte și vale; ori urcă, ori coboară.

Lupta cea mai mare e cu tine însuși.

Nu învăța pe alții, ceace n'ai acceptat tu de bun.

PUTEREA VOINȚEI

Dumnezeu a înzestrat omul cu toate calitățile cele bune, prin care poate fi împreună lucrător cu Tatăl. Aceste calități sunt: înțelepciunea, voința, puterea, curajul, credința, nădejdea și iubirea etc. Un creștin trebuie să aibă aceste calități din belșug. Un om lipsit de acestea, n'are nici o valoare, nu poate fi întrebuințat nici pentru împărăția lui Dumnezeu nici pentru Patrie.

Calitățile de mai sus formează caracterul omului creștin vrednic de a lucra împreună cu Dumnezeu.

Mântuitorul a apelat la voința, credința și dragostea urmașilor Lui. (Matei 16—24). Voința omului este decisivă la bine sau la rău. Tot ce vedem în lumea noastră este rezultatul voinței a credinței și a muncii. Omul poate totul dacă voințește în unirea cu Dumnezeu la bine. Diferența este că voința noastră este mai mare ca la alții. Voința unită cu celelalte calități este singura cale prin care se fac minuni pe pământ. Să luăm de exemplu: un misionar a mers între păgâni cu scopul de a-i converti la Domnul. Mai mulți ani n'a reușit; la urmă societatea misionară l'a somat să vie înapoi, fiindcă n'are nici un rezultat acolo. Dar el plin de credință și de voință a mijlocit să mai rămână în câmpul de lucru. După mai mulți ani a primit ultima chemare, la care el răspuns: „DACA CERUL DEASURĂ PĂGANISMULUI, MAI LUMINEAZĂ NUMAI O SINGURĂ STEA, ȘI

PE ACEEA VOIȚI SĂ O LUĂȚI, CE MARE VA FI INTUNERECUL". „MAI LA SAȚI-MA ÎNCA UN ANI!" El a fost ascultat. Iar în anul acela s'au întors la Domnul mai multe zeci de suflete. Iată rezultatul muncii, credinței și voinței în slujba Domnului!

Cei mai mulți oameni sunt lași, lenși, îndoielnici, pesimiști, necredincioși și nu fac nimic pentru Dumnezeu și vecinilor. Iar ce este mai rău, e faptul că ei împiedecă pe cei ce vor să lucreze.

Damnul ne chiamă și cere ca să învâșăm dela El. (Matei 11:29). Nici un om nu poate fi exemplul nostru vecinic, ci numai mai Isus.

Nu atât talentul ales, cât puterea de hărțare — nu atât înfrângerea obstacolelor, cât puterea de a lucra cu energie și stăruință, ne prilejuesc în toate garanții sigure de succes. Nimic din ceea ce este meritos, nu se poate să nu se împlinescă, dacă munca este făcută cu dragoste, voință și unire cu Dumnezeu.

Voința unită cu curajul, sunt cele mai bune arme contra tuturor greutăților care se ivesc în fața noastră. Creștinii de azi au cea mai mare nevoie de tăria caracterului nobile, cari cimentează caracterul activ, cu care se poate învinge ori-cu dușman din lăuntru și din afară, făcându-și din toate căsputerile datoriei celălalt tenească și creștinească așa cum învață Biblia.

J. MARZA.

CORĂBIILE

Pornesc din port corăbii ca duse-n vesnicie
Purlând cu ele parcă și sufletul din noi,
În urma lor, pe fărâmi, chin aprig ne sfâșie
Și nu ne vine a crede că nu mai vin 'napoi.

Da, ele duc o lume întregă de lumină,
De cântece și visuri și îmbătătoare flori, —
Înfășurate'n mute perdele de muslină
Plutesc, sicrie negre, pe negrele vultori...

Noi, de pe țârm, le pierdem din cât vedem 'nainte
Și ca pe veci pierdute, le plângem cu amar,
Dar, albe, luminoase ca lebedele sfinte,
Reste vecii de ape și veacuri, cine știe
În raza căror dornici priviri din nou răsar...